

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140-160/(4)/13

Warszawa, 17 grudnia 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec prezydenckiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1634).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Środowiska do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

(-) Donald Tusk

Stanowisko Rządu
do prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych
innych ustaw
(druk nr 1634)

Rząd, z zastrzeżeniami, pozytywnie opiniuje zaproponowane w prezydenckim projekcie ustawy zmiany w *ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne* (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.), w *ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń* (Dz. U. z 2013 r. poz. 482, z późn. zm.), w *ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych* (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, z późn. zm.) oraz w *ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami* (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.). W ocenie Rządu przedłożony projekt pozwoli na dopuszczenie poruszania się na rowerze wzdłuż wałów przeciwpowodziowych, a także ułatwi wyznaczanie turystycznych szlaków rowerowych i pieszych oraz budowę dróg rowerowych na wałach przeciwpowodziowych i obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Nowelizacja ta znosi bowiem zakaz poruszania się rowerami wzdłuż korony wałów przeciwpowodziowych. Jednocześnie proponowana regulacja zachowuje wszelkie zakazy mające na celu ochronę wody przed zanieczyszczeniem oraz służące ochronie przed powodzią. Ułatwienie wyznaczania turystycznych szlaków rowerowych i pieszych oraz budowy dróg rowerowych polega na odstępieniu od procedury administracyjnego wyrażania zgody i przejścia do procedury zgłoszenia. Pozwoli to na odformalizowanie procedury umożliwiającej wykonywanie robót budowlanych oraz innych czynności na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

I.

Należy zwrócić uwagę na konsekwencje wprowadzenia w art. 1 pkt 1 projektu dla budowy dróg rowerowych wyjątku od zakazu realizowania na obszarach szczególnie zagrożonych powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (art. 40 ust. 1 pkt 3 *ustawy – Prawo wodne*). Taki zapis prowadzi do interpretacji, zgodnie z którą budowa drogi rowerowej może być przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionym w *rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397, z późn. zm.), a jej realizacja może wymagać tym samym uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Tymczasem, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 60 ww. rozporządzenia, za przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko uznaje się m.in. „drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 (...)”. Wprowadzenie przepisu art. 1 pkt 1 ww. projektu zmiany ustawy oznaczałoby, że drogi rowerowe o długości powyżej 1 km należałoby klasyfikować jako przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z powyższym, proponuje się zmianę istniejącego art. 40 ust. 2 ustawy – Prawo wodne w następującym brzmieniu:

„2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, nie dotyczą wykorzystywania gruzu, mas ziemnych oraz skalnych przy wykonywaniu robót związanych z utrzymywaniem lub regulacją wód, a także lokalizowania inwestycji gospodarki rybackiej lub budowy dróg dla rowerów lub pieszych.”.

II.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”, zabrania się podejmowania działań, mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony danego obszaru Natura 2000, natomiast zgodnie z art. 33 ust. 3 tej ustawy planowane przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wymagają przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na zasadach określonych w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235) – zwanej dalej „ustawą OOS”.

W przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. I grupa) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (tzw. II grupa) - rodzaje tych przedsięwzięć określone są w *rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* - ocena oddziaływania na obszar Natura 2000 dokonywana jest w ramach oceny oddziaływania na środowisko przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W przypadku przedsięwzięć innych niż przedsięwzięcia z I i II grupy, mogą one wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli dane przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest

bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony (III grupa), a jednocześnie obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1 *ustawy OOS*. W takim przypadku ocena oddziaływania danego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000 dokonywana będzie w ramach procedury określonej w dziale V rozdział 5 *ustawy OOS* (art. 96-103).

Wyżej przytoczone przepisy wynikają z transpozycji dyrektyw unijnych: dyrektywy 2009/147/WE z 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, dyrektywy 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i dyrektywy 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.

Powyższe wymogi dotyczące ochrony środowiska uwzględnione są w *ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane* (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1623, z późn. zm.). Zgodnie z art. 29 ust. 3 *ustawy – Prawo budowlane* pozwolenia na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000.

Podmiot realizujący przedsięwzięcie niebędące przedsięwzięciem mogącym oddziaływać na środowisko powinien je realizować zgodnie ze zgłoszeniem, o którym mowa w art. 30 ust. 1 *ustawy – Prawo budowlane*. Jednakże właściwy organ może nałożyć, w drodze decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 5 *ustawy – Prawo budowlane*, obowiązek uzyskania pozwolenia na wykonanie określonego obiektu lub robót budowlanych objętych obowiązkiem zgłoszenia, jeżeli uzna, że dane przedsięwzięcie może spowodować pogorszenie stanu środowiska (art. 30 ust. 7 pkt 2 *ustawy – Prawo budowlane*). Sytuacja taka może dotyczyć w szczególności możliwości oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Konsekwencją sprzeciwu, o którym mowa w art. 30 ust. 6 *ustawy – Prawo budowlane* będzie konieczność wystąpienia z wnioskiem o pozwolenie na budowę, a następnie wydanie przez organ prowadzący postępowanie w tej sprawie postanowienia, o którym mowa w art. 96 ust. 3 *ustawy OOS*. Należy jednak wskazać, iż ostatecznie obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 może być nałożony jedynie przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska zgodnie z art. 97 ust. 1 *ustawy OOS*.

W prezydenckim projekcie *ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw* proponuje się, analogicznie jak w *ustawie – Prawo budowlane*, formę zgłoszenia dla budowy i remontu drogi rowerowej oraz wyznaczenia szlaków pieszych i rowerowych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią i na wałach przeciwpowodziowych (art. 88l ust. 1a-1e i art. 88n ust. 2a-2e *ustawy – Prawo wodne*).

Dodanie ust. 1e w art. 88l w brzmieniu „1e. Organ, o którym mowa w ust. 1a, wnosi, w drodze decyzji, sprzeciw w przypadku stwierdzenia, że planowane roboty lub czynności, o których mowa w ust. 1a, utrudnią ochronę przed powodzią lub zwiększą zagrożenie powodziowe lub będą mogły spowodować zagrożenie dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.” oraz ust. 2e w art. 88n w brzmieniu „2e. Marszałek województwa wnosi, w drodze decyzji, sprzeciw w przypadku stwierdzenia, że planowane roboty lub czynności, o których mowa w ust. 2a, zagrażają szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych.” sugeruje, że jedyną przesłanką wniesienia sprzeciwu do zgłoszenia są ww. przyczyny związane z zapewnieniem bezpieczeństwa przeciwpowodziowego. Nie przewidziano natomiast możliwości wniesienia sprzeciwu jeśli przedsięwzięcie może zagrażać środowisku i jeżeli wymaga przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, co jest sprzeczne z *ustawą o ochronie przyrody* i *ustawą OOS*.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że projekt *ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw* jest niezgodny z przepisami dotyczącymi ochrony przyrody i wskazanych wyżej dyrektyw unijnych.

Mając na względzie powyższe informacje proponuje się następujące brzmienie projektowanego art. 88l ust. 1e ustawy – Prawo wodne:

„1e. Organ, o którym mowa w ust. 1a, wnosi, w drodze decyzji, sprzeciw w przypadku stwierdzenia, że planowane roboty lub czynności, o których mowa w ust. 1a, mogą spowodować pogorszenie stanu środowiska lub utrudnią ochronę przed powodzią lub zwiększą zagrożenie powodziowe lub będą mogły spowodować zagrożenie dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.”.

III.

Projektowany art. 88l ust. 1a *ustawy – Prawo wodne* przewiduje obowiązek zgłoszenia budowy lub remontu drogi rowerowej oraz wyznaczania szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a w przypadku kiedy roboty lub czynności mają być prowadzone w pasie technicznym również dyrektorowi właściwego urzędu morskiego, natomiast zgodnie z projektowanym art. 88n ust. 2a *ustawy – Prawo wodne* budowa lub remont drogi rowerowej oraz oznaczenie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego wymaga zgłoszenia marszałkowi województwa. Należy zaznaczyć, iż z projektowanych przepisów wynika, że zgłoszenie budowy drogi rowerowej oraz wyznaczenie szlaku turystycznego rowerowego

i pieszego, zarówno na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, jak i na wałach przeciwpowodziowych wymaga zgłoszenia odpowiednio dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej oraz marszałkowi województwa. Wobec powyższego stwierdzić należy, że w przedmiotowych przepisach brak jest wskazania, czy zgłoszenie zastąpi procedury określone w przepisach *ustawy – Prawo budowlane*. Zgodnie bowiem z art. 82 ust. 2 *ustawy – Prawo budowlane*, organem administracji architektoniczno-budowlanej pierwszej instancji, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, jest starosta. Zauważyć ponadto należy, że budowa oraz remont obiektów budowlanych są przedmiotem regulacji *ustawy – Prawo budowlane* (zob. art. 1 oraz art. 3 pkt 8 *ustawy – Prawo budowlane*).

W związku z powyższym należy rozstrzygnąć kwestię relacji projektowanych przepisów art. 88l ust. 1a i art. 88n ust. 2a *ustawy – Prawo wodne*, które ustanawiają procedury zgłoszenia budowy drogi rowerowej, do norm zawartych w art. 29-30 *ustawy – Prawo budowlane*, które regulują postępowanie poprzedzające rozpoczęcie robót budowlanych w trybie zgłoszenia.

IV.

Odnosnie proponowanego brzmienia art. 88n ust. 2b *ustawy – Prawo wodne* należy zauważyć, że w przypadku zgłoszenia wyznaczenia szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego, o którym mowa w projektowanym art. 88n ust. 2b pkt 2 *ustawy – Prawo wodne*, należy dołączyć zgodę właściciela wału przeciwpowodziowego na lokalizację szlaku, zaś w przypadku zgłoszenia budowy drogi rowerowej, o którym mowa w art. 88n ust. 2b pkt 1 *ustawy – Prawo wodne*, projektodawca nie przewiduje tego wymogu. W związku z tym proponuje się ujednoclić regulacje odnoszące się do budowy drogi rowerowej i wyznaczenia szlaku turystycznego w tym zakresie.

Mając na względzie powyższe informacje proponuje się następujące brzmienie projektowanego art. 88n ust. 2b *ustawy – Prawo wodne*:

„2b. W zgłoszeniu należy określić termin rozpoczęcia robót lub czynności.

Do zgłoszenia należy dołączyć:

- 1) w przypadku budowy lub przebudowy drogi dla rowerów lub pieszych – dokumenty, o których mowa w ust. 4;**
- 2) w przypadku wyznaczania szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego: charakterystykę planowanych działań, mapę sytuacyjno-wysokościową w skali**

1:2000 lub 1:1000 z naniesieniem przebiegu szlaku oraz zaznaczeniem drogowskazów i tablic oraz opis planowanej do zastosowania techniki montażu oznakowania.”.

Analogicznie, proponuje się ujednoczyć regulacje odnoszące się do budowy drogi rowerowej i wyznaczania szlaku turystycznego w projektowanym art. 88l ust. 1b ustawy – Prawo wodne.

V.

W odniesieniu do projektowanego art. 88l ust. 1a ustawy – *Prawo wodne* wątpliwości budzi fakt, że organem właściwym do prowadzenia procedury zgłoszenia budowy lub remontu drogi rowerowej oraz wyznaczenia szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a w przypadku gdy czynności mają być prowadzone w pasie technicznym **również** dyrektor właściwego urzędu morskiego.

Należy zauważyć, że według brzmienia projektowanego *art. 88l ust. 1a ustawy – Prawo wodne*, przedmiotowe zgłoszenie będzie musiało być kierowane zarówno do dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej jak i do dyrektora właściwego urzędu morskiego w przypadku gdy czynności mają być prowadzone w pasie technicznym.

Mając na względzie powyższe informacje proponuje się następujące brzmienie projektowanego art. 88l ust. 1a ustawy – *Prawo wodne*:

„1a. Budowa, przebudowa lub remont drogi dla rowerów lub pieszych oraz wyznaczanie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego wymaga zgłoszenia:

- 1) dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej na obszarach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 6c lit. a-c;**
- 2) dyrektorowi właściwego urzędu morskiego w przypadku gdy roboty lub czynności mają być prowadzone w pasie technicznym.”.**

VI.

W odniesieniu do projektowanego art. 88l ust. 1a ustawy – *Prawo wodne*, zgłoszenia budowy drogi rowerowej powinna wymagać również przebudowa tej drogi. W wyniku przebudowy następuje bowiem zmiana parametrów użytkowych lub technicznych drogi rowerowej.

Analogicznie, w projektowanym art. 88n ust. 2a ustawy - Prawo wodne, zgłoszeniu powinna również podlegać przebudowa drogi rowerowej. Dodatkowo w projektowanym art. 124 pkt 12 ustawy - Prawo wodne, który rozszerza katalog sytuacji, w których nie jest wymagane pozwolenie wodnoprawne, należy również uwzględnić przebudowę drogi rowerowej.

VII.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743, z późn. zm.), dział gospodarka wodna obejmuje sprawy ochrony przeciwpowodziowej, w tym budowy, modernizacji oraz utrzymania urządzeń wodnych zabezpieczających przed powodzią oraz koordynacji przedsięwzięć służących osłonie i ochronie przeciwpowodziowej państwa.

W związku z powyższym proponuje się następujące brzmienie art. 88n ust. 3c:

„3c. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory tablic informacyjnych, o których mowa w ust. 3b, a w szczególności ich rozmiar, kształt, kolor, wzór i wielkość napisu.”.

VIII.

W wyniku proponowanego brzmienia *art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych*: „Drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi.”, dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz dyrektorzy wojewódzkich zarządów melioracji i urządzeń wodnych zostaliby administratorami proponowanych dróg rowerowych. Taka regulacja w konsekwencji nałożyłaby na nich obowiązek budowy, przebudowy, utrzymania, ochrony oraz oznakowania tychże dróg. Te koszty nie są uwzględnione w Ocenie Skutków Regulacji do przedmiotowego projektu ustawy.

W związku z powyższym, w OSR należy odpowiednio wskazać wpływ przedmiotowego projektu ustawy na budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

IX.

Należy zaznaczyć, iż przepisy *ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.) posługują się pojęciem drogi dla rowerów (art. 2 pkt 5 ustawy).

W związku z powyższym, należy zastąpić stosowane w projekcie ustawy (art. 1, art. 3, art. 4) pojęcie „droga rowerowa” sformułowaniem „droga dla rowerów lub pieszych”.

Wprowadzenie takiego nazewnictwa pozwoli na dopuszczenie na ww. drogach ruchu wyłącznie rowerów, wyłącznie pieszych, połączonego ruchu pieszych i rowerów (zależnie od zastosowanego oznakowania znakiem drogowym C-13 „droga dla rowerów”, C-13/C-16 „droga dla pieszych i rowerów” albo C-16 „droga dla pieszych”), przy jednoczesnym wyeliminowaniu proponowanej definicji „drogi rowerowej”.

X.

W kontekście propozycji zmiany art. 80 § 1 pkt 1 *ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń* należy zauważyć, że obowiązujące regulacje prawne z zakresu ruchu drogowego nie definiują pojęcia „pojazd rowerowy”. Przepisy *ustawy – Prawo o ruchu drogowym* zawierają natomiast definicję roweru (art. 2 pkt 47) oraz wózka rowerowego (art. 2 pkt 47a).

W związku z powyższym proponuje się następujące brzmienie przywołanego przepisu: „1) przejeżdża pojazdem lub konno albo przepędza zwierzę gospodarskie przez wał przeciwpowodziowy w miejscu do tego nieprzeznaczonym lub przejeżdża pojazdem innym niż rower albo wózek rowerowy lub konno albo przepędza zwierzę gospodarskie wzdłuż po wale przeciwpowodziowym, na którym nie ma drogi o dostatecznie mocnej nawierzchni.”.

XI.

Należy zwrócić uwagę, że w Ocenie Skutków Regulacji nie wskazano wpływu projektowanej ustawy na budżet państwa w wyniku zmiany w art. 88n *ustawy – Prawo*

wodne, polegającej na dodaniu ust. 3a i 3b. Zgodnie z powyższym projektem, w przypadku kiedy zagrożona jest szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych oraz w razie wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność ograniczenia możliwości poruszania się po wałach, jak również w razie konieczności wykonania prac związanych z konserwacją lub remontem wałów przeciwpowodziowych, właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego, który wprowadził ww. zakaz jest obowiązany do oznaczenia wału przeciwpowodziowego, na którym obowiązuje zakaz, za pomocą rozmieszczonych w widocznych miejscach znaków stojących z umieszczoną tablicą informującą o zakazie poruszania się po wałach oraz do ogłoszenia o wprowadzeniu zakazu w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie lub w środkach masowego przekazu.

Prawidłowe oznakowanie wałów będzie wymagało ustawienia znaków stojących z umieszczoną tablicą informującą na wszystkich dojazdach (dojściach) do wału przeciwpowodziowego. Ze względu na rozległość położenia poszczególnych wałów przeciwpowodziowych oraz często bardzo dynamiczny rozwój sytuacji powodziowej zadanie to może być często trudne do realizacji. Ponadto będzie wiązało się z koniecznością ponoszenia znacznych kosztów związanych z zakupem tysięcy tablic i koniecznością ich systematycznego uzupełniania (kradzieże i niszczenie) oraz kosztów montażu i demontażu tablic przy każdorazowym zagrożeniu powodziowym i pracach konserwacyjnych.

Należy zauważyć, że wały przeciwpowodziowe, z nielicznymi wyjątkami stanowią własność Skarbu Państwa i zarówno ich wykonywanie jak i utrzymywanie jest finansowane ze środków budżetu państwa. W konsekwencji wbrew temu co zapisano w OSR, koszty oznakowania szlaków w przypadku czasowego ich wyłączenia z użytkowania nie będą pokrywane tylko przez budżety samorządów i przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej lecz w szczególności przez budżet państwa.

Wyjaśnienia wymaga także odpowiedzialność, w tym Skarbu Państwa, za ewentualne wypadki powstałe w wyniku jazdy rowerem wzdłuż wałów przeciwpowodziowych, szczególnie w następujących przypadkach:

- właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego nie wprowadził zakazu, o którym mowa w art. 88n ust. 3a ustawy – Prawo wodne, mimo wystąpienia zagrożenia lub konserwacji wału,
- w okresie między wprowadzeniem zakazu a ustawieniem odpowiednich znaków,
- w sytuacji gdy umieszczone znaki zostały zniszczone lub skradzione.

W związku z powyższym, w OSR należy odpowiednio wskazać wpływ przedmiotowego projektu ustawy na budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

XII.

Proponuje się skierowanie przedmiotowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w zakresie jego wpływu na wydatki samorządowe, a tym samym możliwość zwiększenia deficytu sektora finansów publicznych.

W związku z powyższym, Rząd popiera rozwiązania zaproponowane w prezydenckim projekcie *ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw*, z uwzględnieniem uwag wskazanych w pkt I-XII Stanowiska Rządu.